

Ne kadar güzel, sevimli, sıcak... bir kelime olmakla beraber, dünyanın bütün güzelliklerini beş harfinin içine sığdıracak kadar da anlamlıdır. İnsanların büyük bir kısmı onu karşılıksız delice severek ona platonik aşkını ilan ediyor. Barış, genel anlamda düşmanlığın karşıtlığı olarak kabul görür. Başka bir anlatımla kötülükten, kavgalardan, savaşlardan kurtuluş, uyum, birlik, bütünlük, sukunet, sessizlik, huzur içinde yaşamak olarak da tanımlanabilir. Barış kelimesi duygusal bir durum içinde kullanılabilir. Bir insanın kendisiyle barışık olması, kendi içinde bir denge, sakinlik, huzur içinde olması gibi. Kimi zamanda onu yaşatmak ve sevgisini sürekli kılmak için erkek çocuklarının ismiyle taçlandırılanların yanında, zeytin dalı taşıyan beyaz bir güvercin de barışın sembollerindendir.

Varlığı ve sürdürülebilirliği insanlara bağlı olan barış, çok güzel bir duygudur. Bazen dünyanın bütün merdivenlerini kullansan ulaşamazsın bazen de kıymetini, erdemini ve faydalarını bilmezsen avucunun içinde bile olsa tutamazsın.

Ülkemizde bu ismi taşıyanlara zaman zaman yan gözle ve şüpheli bakılır. Adı Barış ise altından bir çapanoğlu çıkar şüpheleri özellikle yönetenlerin belleğinde eksik olmamıştır. Adından bile korkulan barışı nasıl sağlayabiliriz ki?

K
ıymetini bilmek istemeyenlerin elinde sabah güneşlerine hasret hale geldi zavallı Barış. Vahşi insanoğlu yüzünden dünyada hiç bir zaman barış sağlanamamıştır. O halde suç barışta değil, sağlamak istemeyenlerdedir. Barışı tesis etme görevi olanları, göreve davet etmek de yine barışseverlere düşmektedir. Bu anlayışla toplumsal barışı sağlayamayacağımız ortadadır. Öyle bir duruma geldik ki adın Barış'sa birde yazar çizersen sabah güneşine hasret kalman kolaylaşır.! TBMM'de barış yoksa ülkede nasıl olabilir ki! Bir kısım önceki barışseverler bile iktidarın gücünden rantlanmak için cengaver kesildiler. İç ve dış barış için ilham perisi aramaya da gerek yok.

Atatürk'ün "Yurtta sulh, cihanda sulh." Söylemini özümsemek yeterlidir.

Dünya ezilen kadınlar gününde bile yürüyen kadınları barışçıl davranışlar yerine gazlatıyorsak ve adına Nobel ödülleri verilen barışı özümsemeyerek, Barışları şaibeli tutuklamaya devam ediyorsak demokrasi ve insan haklarından nasipsiz kalmışız demektir.

Adı gelmiş geçmiş en iyi kitaplardan biri olarak anılan Savaş ve Barış'ın yazarı Tolstoy'un, **"Kimseyi küçümseyecek kadar büyük değilsin. Çünkü gün gelir, küçümsediğin her şey için önemsendiğin bir bedel ödersin"**

ifadesini de unutmayalım.

Dünya barışının sağlanması ve sürdürülebilmesi insan ihtiraslarıyla orantılı olduğundan oldukça zor, hatta olanaksız gibidir. Ancak iç barışı sağlamak toplumsal uzlaşından geçtiğinden daha kolay ve mümkündür. Var mısınız kolayını yapmaya...

Toplumsal barışla barışma zamanımız geldi de geçiyor bile...